

Bo wi Bratsjo bmy, my
spusćamy so na tebe,
a jemy wječnje kwalicž
rcje.

2. Ach Kneže! wostan
pola nas, njest k Wecjoru
so bliži Čas, twoje
Słowo iafna Sswjeza
je, nech wnaschim Kraju
nehafne.

3. Dnž rosrudži nas
schelka Słosž, da sposćež
nam Kneže! Wobstaj-
nosž; twoje Słowo a
Wotkasanje, sdžerž cziste
nam hač do Ssmercžje.

9. Čješ Bohu Knesci
dajmy rc.

1. Moj Božo! twoje
Słowo, to daj mi schje-
dnje snowho, so by me
wofschewilo, a moja
Zndž teisch byto:

2. Nedaj mi teho tra-
dacž, ja žjepšče nochžu
žadacž, to nafncži me
schudžjom, to da Troscht
srudnym ludžjom.

10. Mi wutrobnje so
stysćeže rc.

Jesu! mojej Dusče

Sswjetko, Jesu! moje
Žiwjenje, Jesu! moje
Wesele, tebe jeno žadam
njetko; daj, so dženš a
psćežo me, twoje šwiate
Słowo wodži, hač ja
psćewschje Horfosžje,
psćindu do tej Wječno-
sžje.

Kwalba.

II. Boh žyl knam sradu rc.

1. Džak sKwalbu Bo-
hu dawaježe, wy ludžjo
powšciem Sswiecži, a
schitkich Krajach spjewaj-
cže, wy jeho lube Džje-
cži, so won je Ssudnik
na Semi, a neda Kje-
cham Možn, nas jeho
Słowo rošwjecži, teisch
poczmi šredža Možn, a
prawy Pucz nam šjewi.

2. Nech lud so Bohu
džakuje, a wdobrych
Skutkach kodži, nech
Duscha Plodny psćineše,
kiž Bože Słowo plodži,
Boh Wotž a Ssyn nas
požonuj, nas požonuj
Duch šwjatny, ton žyl
Sswjet